

Gintong Sinubukan sa Apoy

***"Ipinapayo ko sa iyo na bumili sa akin ng
gintong sinubok sa apoy, upang ikaw ay
yumaman."***

Apocalipsis 3:18

Sa loob ng halos dalawang libong taon mula noong kamatayan at pagkabuhay na mag-uli ni Jesus, ang ating Ama sa Langit ay nag-aanyaya sa isang espesyal na klase ng mga Kristiyano na makikibahagi sa pagpapala sa maysakit sa kasalanan at namamatay na pamilya ng tao sa ilalim ng hinaharap na pangangasiwa ng maluwalhating kaharian ni Cristo. Sa pambungad na banal na kasulatan ng lesson na ito, binanggit ng ating nabuhay na mag-uling Panginoon ang natatanging uri ng kanyang tapat na mga tagasunod sa isang napaka-espesyal na paraan sa mga nagkakaroong ng karakter na pinahahalagahan bilang "gintong sinubok sa apoy."

Sa pamamagitan ng mga isinulat ni Juan na Tagapaghayag, ang katotohanan ay nilinaw na pagkatapos na ang mga tagasunod na ito ng ating Panginoong Jesus ay tawagin mula sa mundo, sila

ay dapat ding linisin, dalisayin, at iayon sa kanyang sariling larawan. Para tulungan sila sa gawaing ito, bibigyan niya sila ng ilang napakahalagang espirituwal na kaloob na kailangan nilang maging tapat. Ang ating pambungad na talata ay nagpapatuloy sa pagsasabi sa mga ito na sila ay magsusuot ng “puting damit, upang ikaw ay mabihisan, at upang ang kahihyan ng iyong kahubaran ay hindi makita; at pahiran mo ang iyong mga mata ng pangpahid sa mata, upang ikaw ay makakita.”

Lubos na Pinahahalagahan

Sa ngayon, ang ginto ay isa sa nangungunang tatlong pinahahalagahan na mga metal na umiiral, at noong panahon ng Bibliya ito ang pinakamahalaga. Karaniwan itong matatagpuan sa maliliit na dami, kaya napakabihirang. Ang ginto ang unang metal na binanggit sa Bibliya, at iniuugnay sa pangalang Pison—na nangangahulugang “pagtaas,” isa sa apat na dibisyon ng ilog na lumabas mula sa Halamanan ng Eden. Ang balon ng ilog ay sumasagisag sa pamilya ng tao, kung saan pipiliin ang isang espesyal na uri, na kinakatawan ng Pison, ang unang dibisyon ng ilog ng Eden na binanggit. Mula sa tala sa banal na kasulatan, mababasa natin, “Isang ilog ang umaagos mula sa lupain ng Eden, na nagdidilig sa

hardin at pagkatapos ay nahahati sa apat na sanga. Ang unang sanga, na tinatawag na Pison, ay umagos sa buong lupain ng Havila, kung saan matatagpuan ang ginto. - Genesis 2:10-12

Ang ginto ay lubos na pinahahalagahan hindi lamang para sa pambihira nito, kundi dahil mayroon itong pangmatagalang tibay at kagandahan. Kinilala ito bilang sukatan ng kayamanan at katanyagan noong sinaunang panahon, bago pa man mapalitan ang pangalan ni Abraham. “Napakayaman ni Abram sa mga baka, sa pilak, at sa ginto.” (Genesis 13:2). Sa buong panahon, kahit hanggang ngayon, ang ginto ay lubos na hinahangad at naiipon pa nga, kumbaga. Inihula ng Kasulatan ang isang panahon, gayunpaman, kapag ang nakaimbak na kayamanan na ito ay mawawalan ng silbi, at ang kasalukuyang mundo at ang masasamang institusyon nito ay mawawala. Sumulat si Santiago, “Ngayon, makinig kayong mga mayayaman, umiyak kayo at managhoy dahil sa kapighatiang dumarating sa inyo. Ang inyong kayamanan ay nabulok, at kinain ng mga gamu-gamo ang inyong mga damit. Ang inyong ginto at pilak ay nangaagnas. Ang kanilang kaagnasan ay magpapatotoo laban sa inyo at kakainin ang inyong laman na parang apoy. Kayo ay nag-imbak ng kayamanan sa mga huling araw.” - Santiago 5:1-3

Dahil sa kulay nito, kinang, at paglaban sa oksihenasyon at pagdumi, ang ginto ay lalong kapaki-pakinabang para sa paggawa ng mga alahas at dekorasyon ng maraming uri. "Ang iyong mga pisngi ay maganda sa mga hanay ng mga hiyas, ang iyong leeg ay may mga tanikala ng ginto." (Awit ni Solomon 1:10). Dahil ang ginto ay mas matatag at hindi nagbabago kaysa sa ibang mga metal, ito ay ginamit bilang isang pamantayang daluyan ng palitan at komersiyo sa mga bansa at mga tao.

Ang Banal na Kalikasan

Dahil sa kakapusan at malaking halaga nito, ginamit ang ginto sa Banal na Kasulatan upang ilarawan ang espirituwal na pamana ng nobya ni Kristo sa pinakamataas sa lahat ng mga eroplano ng buhay—ang banal na kalikasan. (2 Pedro 1:4). Ang aming tampok na kasulatan ay kinuha mula sa mensahe ng Panginoon hanggang sa pinakahuli sa pitong simbahan ng Apocalipsis. Ang nagbibigay-inspirasyong pangakong ito ay, “Siya na magtagumpay ay ipagkakaloob kong maupong kasama ko sa aking luklukan, kung paanong ako naman ay nagtagumpay, at umupong kasama ng aking Ama sa kanyang luklukan.” (Apocalipsis 3:21). Ang tapat na mga Kristiyano ay magkakaroon ng banal na kalikasan bilang mga miyembro ng “Kristo,”

at makikitang nakaupo sa Mesiyanikong trono sa hinaharap na makalangit na kaharian. Nangako si Jesus, “Nagtalaga ako sa inyo ng isang kaharian, gaya ng itinalaga sa akin ng aking Ama.” - Lucas 22:29

Ang Nobya ni Kristo

Sa Lumang Tipan na naglalarawan ng mga mangyayari sa hinaharap, si Rebekah, ang nobya ni Isaac, ay sumasagisag sa nobya ni Kristo, na binubuo ng kanyang tapat na mga tagasunod. (Tingnan ang Genesis kabanata 24.). Upang ilarawan ito, binigyan siya ng mga regalong ginto na naglalarawan sa magagandang pangako ng Ama sa Langit na naghahanap ng mapapangasawa para sa kanyang pinakamamahal na Anak, ang ating Panginoong Jesus. Kusang-loob na umalis si Rebeka sa bahay ng kanyang ama upang maglakbay sa isang mahirap na paglalakbay na nagmarka sa kanyang pangako na makilala ang kanyang magiging asawa, si Isaac, na kumakatawan naman sa ating Panginoong Jesus. “At nangyari, nang matapos uminom ang mga kamelyo, na ang lalaki [lingkod ni Isaac] ay kumuha ng isang gintong hikaw na kalahating siklo ang bigat, at dalawang pulseras para sa kaniyang mga kamay [ni Rebekah] na may sampung siklong ginto.” - Genesis 24:22

Sa Aklat ng Mga Awit, mayroong isang paglalarawan ng seremonya ng kasal sa hinaharap kung saan ang nobya ni Kristo ay nakasuot ng ginto. Ang ginto ay nagsisilbing ilarawan ang kanyang espirituwal na gantimpala sa banal na eroplano ng buhay. Tungkol sa kahanga-hangang pamana na ito, isinulat ng salmista, “Ang mga anak na babae ng mga hari ay kasama ng iyong marangal na mga babae: sa iyong kanang kamay ay nakatayo ang reyna sa ginto ng Ophir.” (Mga Awit 45:9). Ang reyna ay nakatayong naiiba sa kanyang mga kasama, ang iba pang marangal na kababaihan, dahil sa kanyang katapatan sa Panginoon na kanyang pakakasalan, at dahil ang kanyang pagkatao ay pinagkalooban ng mga alituntunin ng katotohanan at kabutihan. Mula sa parehong salmo, mababasa natin, “Ang iyong trono, O Diyos, ay mananatili magpakailanman; isang setro ng katarungan ang magiging setro ng iyong kaharian. Iniibig mo ang katuwiran at kinapopootan ang kasamaan; kaya't ang Diyos, ang iyong Diyos, ay naglagay sa iyo na higit sa iyong mga kasama sa pamamagitan ng pagpapahid sa iyo ng langis ng kagalakan.” - mga bersikulo 6,7

Ang pagtukoy sa Ophir ay tumutukoy sa isang lugar na kilala bilang pinagmumulan ng maraming ginto na may pinakamataas na kalidad. Kaya, gaya ng pagpapatuloy ng salmista, “Ang anak na babae ng

hari ay buong kaluwalhatian sa loob: ang kaniyang pananamit ay yari sa ginto. - Awit 45:13,14

Ang Makalangit na Lungsod

Nang pinag-uusapan ang magiging kasintahang babae ni Kristo, ipinahayag ng ating Panginoong Jesus, "Ikaw ang liwanag ng sanlibutan. Hindi maitatago ang lungsod na nasa ibabaw ng burol." (Mateo 5:14). Sa kanyang huling mensahe sa mga tapat na miyembro ng kasintahang babae ni Kristo, binibigyan tayo ng isang sulyap sa makalangit na lungsod. "Ako, si Juan, ay nakita ang banal na lungsod, ang bagong Jerusalem, na bumababa mula sa langit mula sa Diyos, na inihanda tulad ng isang kasintahang babae na ginayakan para sa kanyang asawa." (Apocalipsis 21:2). Sa simbolikong wika, inilarawan ni Juan sa bandang huli sa parehong kabanata ang pinalamutian si Kristo sa kaluwalhatian. "Dinala niya ako sa espiritu sa isang malaki at mataas na bundok, at ipinakita sa akin ang dakilang lungsod, ang banal na Jerusalem, na bumababa mula sa langit mula sa Dios, na Taglay ang kaluwalhatian ng Dios: at ang kaniyang liwanag ay parang isang batong pinakamahalaga, gaya ng batong jaspe, na malinaw na gaya ng kristal. - bersikulo 10,11

Kung paanong ang ginto ay iniugnay sa makalangit na nobya ni Kristo, gayundin ang makalangit na lungsod ay nakita bilang isang banal na institusyon. “Ang gusali ng kuta niyaon ay jaspe: at ang lungsod ay dalisay na ginto, parang malinaw na salamin. At ang mga pundasyon ng kuta ng lungsod ay pinalamutian ng lahat ng uri ng mahalagang bato. ... Ang labindalawang pintuang-bayan ay labindalawang perlas, bawat pintuang-daan ay gawa sa isang perlas. Sa gayon ang lungsod ng Diyos ay kumakatawan sa niluwalhating Kristo na naghahanda upang makibahagi sa pamamahala sa mga bansa. Ang makalangit na lungsod ang magiging sentro ng pagpapala para sa lahat ng pamilya sa lupa sa ilalim ng pangangasiwa ng maluwalhating kaharian ni Kristo sa hinaharap. - Genesis 22:18; Gawa 3:25

Lumalabas na Lumang Order

Nabubuhay na tayo ngayon sa mga huling taon nitong “kasalukuyang masamang sanlibutan,” at ang itinakdang panahon ng ipinangakong pagbabalik ng ating Panginoon. (Galacia 1:4). Ito ay isang espesyal na panahon ng pagsubok at pagsubok para sa mga tumugon sa makalangit na pagtawag kay Kristo Jesus. Mula sa makahulang mga salita ni Malakias, mababasa natin, “Sino ang tatahan sa araw ng

kaniyang pagparito? at sino ang tatayo kapag siya ay napakita? sapagkat siya ay gaya ng apoy ng magdadalisay, at gaya ng matibay na sabon na nagpapaputi ng mga damit: At siya ay uupo na gaya ng isang tagapagdalisa at tagapaglinis ng pilak: at kaniyang lilinis ang mga anak ni Levi, at lilinis niya sila sa katuwiran sa Panginoon ng isang handog.” - Malakias 3:2,3

Nakikita natin na ang lumang kaayusan sa lipunan ng mundo, na itinatag sa batayan ng pagkamakasarili at pagmamataas, ay lumilipas bilang paghahanda para sa darating na kaharian ni Kristo. Bilang katibayan ng kaguluhang ito sa gitna ng mga bansa, itinala ni Lucas ang mga salita ni Jesus, “Magkakaroon ng mga tanda sa araw, at sa buwan, at sa mga bituin; at sa ibabaw ng lupa ay kabagabagan ng mga bansa, na may kaguluhan; ang dagat at ang mga alon ay umaatungal; Ang mga puso ng mga tao ay nanglulupaypay sa kanilang takot, at sa paghihintay sa mga bagay na darating sa lupa: at kung magkagayo'y mayayanig ang Anak ng langit na may kapangyarihan. at dakilang kaluwalhatian.” - Lucas 21:25-27

Sa buong paligid natin ngayon ay nakikita natin ang inihula na “kabagabagan ng mga bansa, na may kalituhan,” at walang maliwanag na solusyon o paraan ng pagtakas. Ang pagkamakasarili, poot,

pagmamataas, at ang diwa ng pagsalakay ay humantong sa paglikha ng malupit at makapangyarihang mga paniniil. Ang kasalanan, katiwalian, at kawalang-katarungan ay tiyak na nagdulot ng kanilang kakila-kilabot na mga kahirinatnan. Ang tao ngayon ay may mga sandata upang sirain ang kanyang sarili nang maraming beses. Gayunman, tayo ay tinitiyak ng kamanghamanghang mga pangako ng Diyos na ang pamilya ng tao ay hindi papayagang wasakin ang sarili nito. Itinuturo ng Kasulatan na ang pagkamakasari ng tao sa huli ay hahantong sa pagkawasak sa sarili kung hindi mapipigilan ng banal na kapangyarihan at pamamagitan. Binanggit ni Jesus ang kakila-kilabot na panahong ito at ang malaking kabagabagan kung saan ang mundo ay gumagalaw ngayon. Sinabi niya, “Kung hindi paikliin ang mga araw na iyon, walang laman na maliligtas; ngunit dahil sa mga pinili, paikliin ang mga araw na iyon.” (Mateo 24:22). Si Kristo at ang kanyang simbahan, sa kapangyarihan at kaluwalhatian ng kaharian, ay mamagitan sa tamang panahon at pagkatapos ay sisimulan ang gawain ng pagpapala at pagpapanumbalik ng sangkatauhan sa Diyos.

Ang Daing na Paglikha

Ang mahihirap na umaangal na nilikha ng tao ay maliligtas mula sa sarili nitong makasarili at mapagmataas na kabaliwan. Lahat ng pambansa at internasyonal na problema ay malulutas sa ilalim ng pangangasiwa ng kaharian ni Kristo. Ipinangako sa atin na ang lahat ng kalikuan ay aalisin sa lupa, "At papahirin ng Dios ang lahat ng luha sa kanilang mga mata, at hindi na magkakaroon ng kamatayan, ni ng dalamhati, o ng pagtangis, ni ng kirot pa man: sapagka't ang mga dating bagay ay lumipas na. At ang nakaupo sa luklukan ay nagsabi, Narito, ginagawa kong bago ang lahat ng mga bagay. - Apocalipsis 21:4,5

Ang panahong kinabubuhayan natin ngayon ay ang kasukdulan ng halos dalawang libong taon kung saan tinanggap ng tapat na mga tagasunod ni Jesus ang paanyaya ng makalangit na pagtawag. Kaya malapit na tayo sa panahon ng "kasal ng kordero." Mababasa natin, "Magsaya tayo at magsaya, at bigyan siya ng karangalan: sapagka't dumating na ang kasal ng Kordero, at ang kaniyang asawa ay inihanda na ang kaniyang sarili. At sa kaniya'y ipinagkaloob na siya ay bihisan ng mainam na lino, malinis at maputi: sapagka't ang mainam na lino ay ang katuwiran ng mga banal. At sinabi niya sa akin, ... Ito ang mga tunay na salita ng Dios." - Apocalipsis 19:7-9

Isang Pagsubok sa Pananampalataya

Ang pagtatapos ng panahong ito ay isang panahon ng espesyal na pagsubok para sa mga tao ng Panginoon, at ang pananampalataya ng bawat miyembro ng Kristo ay dinadalisa, dinadalisa, at pinatutunayan. Iniulat ni Juan ang makahulang mga salitang ito tungkol sa panahong ito: “Dumating na ang dakilang araw ng kaniyang poot; at sino ang makatatayo?” (Apocalipsis 6:17). Saksi na tayo ngayon sa mabilis na papalapit na pagkasira ng lahat ng kasalukuyang institusyon sa mundo.

Sinabi ni Jesus, "Gayundin, kapag nakita ninyong nangyayari ang mga bagay na ito, alam ninyo na malapit na ang kaharian ng Diyos. Katotohanang sinasabi ko sa inyo, ang lahing ito ay tiyak na hindi lilipas hanggang sa ang lahat ng mga bagay na ito ay mangyayari. Ang langit at ang lupa ay lilipas, ngunit ang aking mga salita ay hindi lilipas. na naninirahan sa ibabaw ng buong lupa, lagi kayong magbantay, at manalangin na kayo ay makatakas sa lahat ng mangyayari, at upang kayo ay makatayo sa harap ng Anak ng Tao. - Lucas 21:31-36

Pananampalataya at Mga Gawa

Laging totoo na yaong mga tumanggap sa makalangit na pagtawag sa kasamang tagapagmana ni Kristo ay lubusang susubukin. Ang bawat isa ay dapat manindigan nang matatag sa pananampalataya sa Banal na Salita ng Diyos. "Maging maingat kayo; manindigan kayong matatag sa pananampalataya; magpakatapang kayo; magpakatatag kayo." (1 Corinto 16:13). Kung ang tamang antas ng pananampalataya ay nabuo sa atin, ito ay tiyak na magpapakita mismo sa pamamagitan ng pamumunga. Yaong mga maaaring may sukat lamang ng pananampalataya ay hindi pa umuunlad sa pamamagitan ng paggawa nito ng isang buhay na pananampalataya. Kaya itinanong ni Apostol Santiago, "Ano ang pakinabang, mahal na mga kapatid, kung sinasabi ninyong mayroon kayong pananampalataya ngunit hindi ninyo ito ipinakikita sa pamamagitan ng inyong mga gawa? Maililigtas ba ng ganoong uri ng pananampalataya ang sinuman? ... Kaya't nakikita ninyo, hindi sapat ang pananampalataya sa sarili. - Santiago 2:14,17,18

Ang ating pananampalataya, at ang ating buong pagkatao bilang mga indibiduwal, ay lalo na sa pagsubok ngayon, at sa gayon tayo ay hinihimok ng ating Panginoon, "Maging tapat hanggang kamatayan." (Apocalipsis 2:10). Ang katapatan

hanggang kamatayan ng bawat miyembro ng magiging nobya ni Kristo ay nangangahulugan ng isang mana na kasama niya sa kaluwalhatian, at ang kahanga-hangang pangako na makibahagi sa kanya sa pagpapala sa lahat ng pamilya sa lupa. Ito ang pinakadakilang regalo na maaari nating asahan na matatanggap at nagkakahalaga ng pagsisikap na matamo at ihanda ang ating sarili. Hinihiling ng ating Panginoon ang ating katapatan. Nais niyang alisin sa atin ang lahat ng bagay sa kalikasan ng dumi, kasama na ang sariling kagustuhan at lahat ng gawa ng laman. - Galacia 5:19-21; 1 Corinto 5:7,8; 2 Timoteo 2:21

Bagama't mahalaga ang mga gawa, dapat itong palaging repleksyon ng wastong pundasyon ng pananampalataya ng Kristiyano. Ang isang taong ang buhay ay hindi ganap na naaayon sa pananampalataya ay di-parangalan ang pananampalatayang iyon, at ang gayong uri ng pananampalataya ay patay. Sumulat si Santiago, "Hindi ba ninyo naaalaala na ang ating ninuno na si Abraham ay ipinakitang matuwid sa harap ng Diyos sa pamamagitan ng kanyang mga gawa nang ihandog niya ang kanyang anak na si Isaac sa altar? Nakikita mo, ang kanyang pananampalataya at ang kanyang mga gawa ay nagtutulungan. Ang kanyang mga gawa ay naging ganap ang kanyang

pananampalataya. At nangyari, tulad ng sinasabi ng Kasulatan: Si Abraham ay sumampalataya sa Diyos, at itinuring siya ng Diyos na matuwid dahil sa kanyang pananampalataya. Hindi lamang sa pamamagitan ng pananampalataya si Rahab na patutot ay isa pang halimbawa na siya ay napakitang matuwid sa Diyos sa pamamagitan ng kanyang mga gawa nang itago niya ang mga mensahero at ligtas na pinaalis sa ibang daan. - Santiago 2:21-26

Kung tinalakay lamang ni Abraham at ng iba pang mga bayani ng pananampalataya ang kanilang pananampalataya sa isa't isa, hindi sila kailanman magiging mga bayani ng pananampalataya, o nakakuha ng magandang ulat sa pamamagitan ng pananampalataya. Isinisiwalat ng Kasulatan na lumakad sila sa pananampalataya, at ang kanilang mga gawa ay kasuwato ng kanilang pananampalataya. Sa gayon ang kanilang pananampalataya ay naging ganap sa pamamagitan ng kanilang mga gawa. Ang ating pananampalataya ay dapat ding maging buhay, aktibo, at kumikilos sa atin sa pamamagitan ng pag-ibig. - Galacia 5:6; Efeso 6:23

Ang Marka ng Pag-ibig

Dapat ding bigyang-diin ang pagpapaunlad ng katangian ng pag-ibig, bagama't hindi nito

pinapalitan ang iba pang mahahalagang salik sa buhay ng mga tumanggap ng makalangit na pagtawag. Halimbawa, hindi maaaring palitan ng pag-ibig ang doktrina, ngunit ginagabayan tayo nito sa wastong paggamit ng doktrina. Ang pag-ibig ay hindi maaaring pumalit sa pananampalataya o aktibidad sa pangalan ng Panginoon, ngunit ito ang tanging motibo para sa pananampalataya at para sa paglilingkod na katanggap-tanggap sa Diyos.

Bagama't tayo ay naninindigan nang matatag sa isang espiritu, na may iisang isip at nakikipagtulungan sa iba na may katulad na mahalagang pananampalataya, dapat nating mahalin ang isa't isa "nang may dalisay na puso nang taimtim." (1 Pedro 1:22). Dapat nating himukin ang isa't isa na "magmahal at sa mabubuting gawa," at iwasan ang bawat salita at gawa na maaaring mag-udyok ng hindi pagkakaunawaan o alitan. (Hebreo 10:24). Ang pananampalataya at pag-ibig ay dapat magkasabay. Kung tayo ay naninindigan nang matatag sa pananampalataya at nabubuhay sa pamamagitan ng pag-ibig, tayo ay "iingat ng kapangyarihan ng Diyos." - 1 Pedro 1:5

Ang pag-ibig ng marami ay maaaring "lalamig," ngunit ang ating pag-ibig sa iba, habang tayo ay naninindigan nang matatag sa pananampalataya, ay

dapat manatiling taimtim kahit na ito ay itinatakwil ng ilan. (Mateo 24:12). Kung tayo ay inaabuso o inaalimura dapat nating tingnan na tayo ay nanlalait hindi bilang kapalit. Kapag tayo ay pinag-uusig huwag tayong sumama sa hanay ng mga mang-uusig. (1 Pedro 2:21-23). Kailangan natin ng matibay na pananampalataya, at pagtaas ng sukat ng mapagmahal na espiritu ng kabanalan. Ito ang dapat nating taimtim na hangarin at taimtim na panalangin. Ang mahalagang Salita ng Diyos ay ang matatag na pundasyon ng ating pananampalataya, at ang atin ay dapat na isang pananampalataya na gumagana sa pamamagitan ng pag-ibig. - Galacia 5:6

Matibay na Pananampalataya

Dapat tayong magtiis sa mga pagsubok at manindigan nang matatag habang patuloy tayong dinadalisa, dinadalisa, at nililinis ng ating minamahal na Panginoon, upang maihandog natin sa kanya ang ating katanggap-tanggap na sakripisyo. Nangangahulugan ito na pasanin ang ating krus araw-araw at pagsunod sa kanya. (Lucas 9:23). Higit pa rito, ito ay mangangailangan ng “paghihintay sa mapalad na pag-asa, at sa maluwalhating pagpapakita ng dakilang Diyos at ng ating Tagapagligtas na si Jesucristo; Na ibinigay ang kanyang sarili para sa atin, upang tayo ay matubos

niya sa lahat ng kasamaan, at dalisayin para sa kanyang sarili ang isang natatanging bayan, na masigasig sa mabubuting gawa.” (Tito 2:13,14). Ang minamahal na tagapagdalisay ay magiliw na gumagawa sa atin, at dapat tayong kusang-loob na magpasakop sa gawaing ito. Lahat tayo ay nangangailangan ng pagdadalisay at paglilinis dahil sa dumi na likas sa ating lupa, laman na sisidlan na kinaroroonan ng ating espirituwal na kayamanan— gaya ng ginto na sinubukan sa apoy. - 2 Corinto 4:7

Ang salmista ay nagpahayag, "Panginoon, dinggin mo ang aking tinig. Pakinggan mo ang iyong mga tainga sa aking daing ng awa. Kung ikaw, Panginoon, ay nag-iingat ng talaan ng mga kasalanan, Panginoon, sino ang makatatayo? Nguni't sa Iyo ay may kapatawaran, upang kami, nang may paggalang, ay makapaglingkod sa iyo. Ako'y naghihintay sa Panginoon, ang aking buong pagkatao ay naghihintay, at sa kaniyang salita ay naglalagak ako ng aking pag-asa.- Mga Awit 13.- Mga Awit 2-5.

Sa buong paglalakbay natin sa pilgrim, hindi tayo maaaring magkaroon ng anumang katayuan sa harapan ng ating Ama sa Langit nang walang panakip na damit ng katuwiran ni Cristo. "Ako ay lubos na magagalak sa Panginoon, ang aking

kaluluwa ay magagalak sa aking Dios; sapagka't binihisan niya ako ng mga damit ng kaligtasan, tinakpan niya ako ng balabal ng katuwiran, gaya ng kasintahang lalaki na naggayak ng mga alahas, at gaya ng kasintahang babae na pinalamutian ang sarili ng kaniyang mga alahas." - Isaias 61:10

Sa kanyang liham sa mga kapatid sa Roma, sinabi ni Apostol Pablo na sumusulat siya sa mga "na sa pamamagitan ng matiyagang pagpapatuloy sa paggawa ng mabuti ay naghahangad ng kaluwalhatian at karangalan at kawalang-kamatayan." (Roma 2:7). Sa iglesia sa Galacia, sinabi niya, "Huwag tayong mangapagod sa paggawa ng mabuti: sapagka't sa kapanahunan ay mag-aani tayo, kung hindi tayo manghihina. (Galacia 6:9). Ang ating Panginoon ay hinding-hindi tayo iiwan o pababayaang, at maibigin niyang ninanais na tayo ay matulad sa kaniyang wangis at maipakita natin ang kaniyang larawan. (Hebreo 13:5). Ito ay para sa atin na magtiis nang buong tapang sa ilalim ng kanyang pagdadalisay at paglilinis.

Gaya ng binanggit sa naunang mga talata, hindi tayo dapat mapagod sa paggawa ng mabuti, at dapat nating tandaan na ang ating pagsubok ay hindi lamang sa paggawa ng mabuti, kundi "matiyagang pagpapatuloy sa mabuting paggawa." At gayon din, dapat tayong manatili sa "buong baluti ng Diyos"

upang tayo ay makatayo sa “masamang araw” na ito.
- Efeso 6:13

Mas Mahalaga Kaysa sa Ginto

Itinuon ni Apostol Pedro ang ating pansin sa “hinirang” na uri, na sinasagisag ng ginto na lalo pang dinadalisay sa kasalukuyang panahon. Tungkol sa uring Kristo, ipinaliwanag niya ang kanilang natatanging tungkulin, “Hirang ayon sa paunang kaalaman ng Diyos Ama, sa pamamagitan ng pagpapabanal ng Espiritu, sa pagsunod at pagwiwisik ng dugo ni Jesu-Kristo: Sumainyo ang biyaya, at ang kapayapaan.” - 1 Pedro 1:2

Ang pagpapatuloy ng apostol, “Purihin ang Diyos at Ama ng ating Panginoong Jesu-Cristo, na ayon sa kanyang masaganang awa ay ipinanganak tayong muli sa isang buhay na pag-asa sa pamamagitan ng pagkabuhay na mag-uli ni Jesu-Cristo mula sa mga patay, Sa isang manang walang kasiraan, at walang dungis, at hindi kumukupas, na itinalaga sa langit para sa inyo, Na iniingatan sa pamamagitan ng pananampalataya sa huling panahon, na ihahayag sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Dios. lubusang magalak, bagama't ngayon, kung kinakailangan, kayo ay nasa kalungkutan sa pamamagitan ng sari-saring mga tukso [Griyego:

paglalagay sa patunay].” Pagkatapos ay nagtapos si Pedro sa pagsasabing ang mga pagsubok sa ating pananampalataya ay parang gintong sinubukan sa apoy: “Ang pagsubok sa inyong pananampalataya, na higit na mahalaga kaysa ginto na nasisira, bagama’t sinusubok sa apoy, ay masusumpungan sa kapurihan at karangalan at kaluwalhatian sa pagpapakita ni Jesucristo.” - talata 3-7

Hayaan itong maging patotoo natin: “Nalalaman niya ang daan na aking tinatahak: pagka sinubukan niya ako, lalabas akong parang ginto.” - Job 23:10